

בש"פ 7967/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7967/17

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המ徇ז בטל אביב-יפו
במ"ע 41063-06-17 שנינתה על ידי כבוד השופט
שי דותן

בשם העורר:

עו"ד משה סרגוביץ

בשם המשיבה:

עו"ד עינת גרוסמן

ההחלטה

1. מונח בפניו ערר לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות בגין, התשס"א-2006 (להלן: חוק הגנה על הציבור). הסתיגותו המרכזית של העורר ממוקדת בתנאי ביצו הפיקוח בעניינו האסור עליו לעבוד, בין בתמורה ובין בהתקנות, בעבודה המאפשרת שהות ביחידות עם נשים.

ברקע, לפני חודשים ספורים העורר סימן לרצות עונש מאסר בפועל של 14 שנה בגין הרשעתו בשתי עבירות

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

איןום ושני מעשי סדום. על פי העובדות, העבירות בוצעו כשהן מלאות באלים שלפני הקורבן, נערת ליווי, שווה בלתי חוקית, אותה אמרה היה העורר להסיע מטעם מכון הליווי ללקוחות שונים. הסניגור סבור כי התנאי חריף ביותר ועשוי להגביל עד מאד את יכולתו של העורר להיות מועסק מהחשש שהוא נמצא עצמו ביחסות עם אישה במקום העבודה. אולם, בית המשפט המחויז הדגיש כי העורר רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר אם יקבל הצעת עבודה קונקרטית.

2. מבחינה משפטית הסוגיה מעניינת. זאת, לנוכח העקרון כי על תנאי ההגבלה להיות מידתיים. כיצד, התנאים שמוטלים במסגרת חוק הגנה על הציבור נועד למנוע האפשרות לרצדייזם ובכך להגן על הציבור, אך הם אינם בגדר עונש. נראה כי התנאי, כפי שנוסח, אכן רחב מדי. כך, ניתן להעלות על הדעת סוגים שונים של עבודות אשר במסגרת העורר עשוי לשחות זמן מה עם אישה ביחסות, אך אף על פי כן אין הצדקה למנוע מןו את התעסוקה. לכך נוסף כי קיבלת עבודה מהוות חלק מהליך שיקומו של העורר לאחר שיריצה עונש מסר לתקופה ארוכה. ההליך השיקומי מהוות אינטראס ציבורי ואניטרס אישי של העורר גם יחד.

חרף האמור, החלטתי שלא לשנות מן התנאי. כאמור, הוא רחב אך אינני חושב שיש מקום להתערב במסגרת תיק זה. נפתח בכך כי טוב ועשה הגורמים המڪווים אם בbowam להמליץ על תנאי מעין זה בעתיד, יעצבו אותו במצומם הכל שניית. וכך גם ראוי שיפעל בית המשפט הדן לראשונה בבקשתו לאישור צו ההחלטה. ואולם, נדמה כי הניסיון המשפטי הקיים ביום בכגן דא אינו עשיר דויד כדי לעמוד על הניסיון המדויק שייאוז נcona בין אינטרס הפרט לבין האינטרסים הציבוריים. כאמור, תנאי מצומצם עלול לצמצם יתר על המידה את הגנה על הציבור באופן שיתנגש עם התכליות העומדת בסיס קביעת התנאי. לעיתים, מוטב שהמשפט יצעד לפחות על סמך הניסיון המשפטי, ובדרך זו, תוך צבירת נסיך, הוא יעצב את התוצאה הרואה. תזוכר בהקשר זה אמרתו של שופט בית המשפט העליון האמריקאי אוליבר ונדל הולמס לפיה "חיי המשפט אינם היגיון אלא נסיך". כמובן, אילו הנסיך שיצטבר בנסיבות מעין אלה במהלך הזמן לא יהיה מועל, יתכן "חיי המשפט אינם היגיון אלא נסיך". מוטב כי בנסיבות הליך זה מוטב מבחינת כל האינטרסים ולא יהיה מנוס אלא לקבוע מראש נוסחה מצומצמת יותר. אך נראה כי במסגרת הליך זה מוטב מבחינת כל האינטרסים הרלוונטיים לאשר את התנאי הגם שהוא רחב מדי. בראיה זו, האפשרות לפנות לказין הפקוח או לבית המשפט המחויז ביחס להצעת עבודה קונקרטית יאה לשלב זה, תוך מתן זהירה כי בעתיד יש לשאוף לתוצאה מדויקת וממצומצת יותר מלכתחילה. חזקה על הגורמים המڪווים כי ידונו בבקשת שתוגש, אם תוגש, בזריזות וכי אם תוגש בקשה בעניין לבית המשפט, תינתן עדיפות לדון בעניין בהקדם.

טענה נוספת של העורר הינה כי התקופה של שלוש וחצי שנים שנקבעה לצו הפקוח הינה ארוכה מדי לנוכח זאת שהעורר מצוי בהליך טיפול הכספי להסתהים בעוד שנה וחצי. על פי טענה זו, נconi יהיה לקבוע תקופת פיקוח של שנה וחצי בהתאם להסתהות, לדון בעניין מחדש. אינני סבור, לנוכח הנסיבות, כי התקופה אינה מידתית. העורר טרם עבר את תהליך הטיפול בהצלחה ואין לי אלא לזכור כי יעשה זאת.

3. סוף דבר – העורר נדחה בכפוף להעתרתי כי העורר רשאי היה לפנות בבקשתו קונקרטית לקבלת היתר עבודה, במסגרת התנאי האסור על שהוא ביחסות עם נשים.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשע"ח (15.11.2017).

